

ПОСЛЕСЛОВЪ

Русенската културно-благотворителна дружба въ София поднася на българскитѣ читатели разказитѣ „ПОСЛЕДНИЯТЪ ДЕНЬ“ отъ Змей Горянинъ.

За сюжети на тѣзи разкази сж послужили борбитѣ, радоститѣ и скърбитѣ на старото Русе.

Тѣ ни пренасятъ въ онѣзи времена, когато цѣль народъ, като единъ, бѣше готовъ да даде най-милото, най-скъпото, за да види родната земя свободна, да замѣни плача и сподавенитѣ сълзи съ пѣсенъта на свободния животъ.

Русе въ тази историческа епоха е далъ борци отъ първа величина; но онѣзи, които останаха да се радватъ на тѣхното дѣло, не направиха необходимото за да посочатъ достатъчно подчертано подвига на тѣзи свои дѣди.

Книгата на Змей Горянинъ идва като пръвъ починъ въ това направление: Съ вещината на добъръ познавачъ и художникъ той възкресява лжчезарнитѣ образи на забравенитѣ народни светци, народния копнежъ по свободата, майчината саможертва, народното проклятие и презрение къмъ предателитѣ.

Имайки тази преценка предвидъ, дружбата издава и се заема да пласира тази книга, съ пълното съзнание, че върши високо благородно дѣло, като съдействува да остане тя въ нашата литература единъ художественъ паметникъ: добъръ споменъ за миналото — добъръ заветъ за бъдещето.

Дружбата е увѣрена, че българското общество и обществени фактори, ще приематъ тази нейна идея съ подхождащото съчувствие и ще я подкрепятъ въ задачата ѝ.